

GOL

Sayı 2

AĞUSTOS 2017

Bir Mehmet Davut Özdal yapımı

Soru:

1) neden?

-çünkü yapmak istiyorum anladın.

**Evet golün 2. Sayısı. Nihayet. Gecikti biraz.
Neye göre gecikti
sanki bir periyot mu verdik. Bana göre gecikti.
Niye gecikti. Kendimi bekledim sonra baktım
bekle bekle bir bok olmuyor hahaha.
Dedim çıkayım gitsin ya ne olacak allah allah. Bu sayıda neler var
kimler var
sayfaları çevir bak yahu.**

Lafa gelince herkes bir Şey söylüyor. Sanki bize Őiir yazarak bir lütufta bulunuyormuŐ gibi iki de bir Őiiri bırakacağını söyleyenler hatta bırakmakla tehdit edenler sizin o boktan Őiirlerinize zaten kimsenin ihtiyaçı yok. Hiçbir halt beceremediniz. DŐndđnzden çok daha zayıfsınız. Ve çok daha fazla etkisiz. Yok hkmndesiniz zaten. Zayıfsınız. Kccksnz. Kendinizi dev aynasında görmeyin. Kendini olduğundan büyük gören insandan ne köy olur ne kasaba. Koyduđunuz kuramlar da bir halta yaramadı. Hiçbir Şeyi baŐaramadınız.

Bir lafım da sıçan olmadan çuval delmeye kalkanlara. Kimseyi beğenmeyenler. nce bir kendiniz diŐe dokunur bir Şey yapın görelim sonra beğenmezsiniz diğerlerini. Daha dünkü çocuksun.

YILAN

Yılsın

Yılsın yılsın

Dikkat çekmek için

Yılsın

Suratın çıyan gibi

Hiç komik değilsin

Hiçbir şeyin komik değil

Yaptığın espriler komik değil.

Tipim değilsin.

ÇENENİZİ KAPA

Ne diyorsun

Sazı elime almam lazım

Durum bundan ibaret

Ben buralı değilim

Ben çok hızlıyım

Çok hızlıyım ben

Biz türkiyenin 1 numarasıyız

Türkiyenin 1 numaralı mafya babasının yeğeniyim ben

Evet şaka değil

Temiz kalplisin

Safsın

Masum güzellikler yok oluyor

Maydonozun da sapı vardır ama sapsız yenir. Al sana hayat felsefesi.

Tepe tepe kullan. Ben ms hastasıyım.

HATA

Hata bende

Hatalıyım

Hatasızsın

Hep hata bende

Ben hep hatalıyım

Hatalıyım

Hata hata hata hata hata

Hata hata

Daaat daaat daaat daaat daaat

MUTLULUK

Herkes mutlu

Ben de mutluyum

Hepiniz mutluysanız

Ben de mutluyum

Ne güzel herkes mutlu

Herkes çok mutlu

Bu mutluluk verici

Mutlu musunuz

Mutlu olun

Ben de mutluyum

Çok mutluyum

Çok mutluyum

Ben sizden de çok mutluyum

40

Parmağım kanadı

Yer altı dünyası

Telefonla konuşuyordum

Güneş yukarıdaydı

Ben 40 yaşındayım.

YALAN

Bu kadar yalan olur

Yalanın bu kadarı

Hepsi yalan hepsi

Yalan sevgiler

Yalan samimiyet gösterileri

Dilleri yalan üzerine

Ve edebiyatları

Yalan hayatlar

Sıfatlarından belli oluyor

Yapmacık

Sahte ilişkiler

Çayın yanında ufacık bisküvi.

Yalancıkdan

Yalan

Hepsi yalan

Aldıkları nefes

İçtikleri su.

Napayım yani napayım

FALCON

Falcon malbora gibidir

Gösterişli ve işe yaramaz

Cbr 125 al

Temiz

Servisi var.

İsrailiyim

Annem Yahudi

Babam türk

Ama olsun

Yırtık kot giyiyorum.

İLİŞKİ DURUMLARI

Deniz: kız aramıyor

Ben: kendime ve denize kız arıyorum (çok iyilikseverim)

Cengiz:kendine kız arıyor.

ÖNEMSİZ

Kirli insanlar

Pislik ve korkak insanlar

Ödlek ve parası bol insanlar

Yavşak ve köle ruhlu

Kamyonla götürenler

Tipsiz insanlar

Parası var diye yaşlı yaşlı adamlarla sevgili olan kızlar

Her tarafı meydanda olan kızlar

Giyinmesini bilmeyen kızlar

Dünyası küçük ve çüksüz insanlar

önemsiz

B.

Ne yapsam olmuyor

Ne desem boşuna ve faydasız

Kuru gürültü

Cansız ve işe yaramaz

Ağır

Her şey kopuyor

Elim uyuştu

Seni bulamıyorum

Yazsam da olmaz. Anlatacak çok şey vardı.

Ama bişeyi değiştirmez. Gereksiz. Sıkıntılı. Nedense.

LANET

Lanet olası

Can sıkıcı

Suratsız ve kansız

Damarsız

Arsız

Kalpsiz

Ölmeni istiyorum

Geber

Yaşama hakkını elinden

İnternetinin fişini çekmek istiyorum

Gireme sosyal medyaya da kudur.

Geçmişini sikerim
Orospu çocuğu
Yazdığın yazıyı sikerim
Okumadım
Fuko okuyup gelmiş
Fuko aşağı
Fuko yukarı
Ne okuyacam lan göt
10 sayfa yazı yazmış 10 dakkada
fikrini sikerim
saçını kazırım
çirkin şey
hepinizi kazırım burdan
beni sinirlendirmeyin
cesedinizi bulamazlar
ajanım ajan
sizin için yazan yok
maneviyatsız döl

SOYTARILAR

Rezil herifler

Rezil ettiniz ülkeyi

40 bin tl maaş alıp

Yazdığınız boktan yazılar

Dünya türkiyeyi konuşuyormuş soytarılar

Size pabuç bırakmam

Yedirmem lan. ben intihar komandosuyum

Hiç biri kar kalmayacak yanınıza

Cesedinizi tepelicem

Çoluğun çocuğun var

Geberip gidicen zaten az bir ömrün kaldı

Vatan hainleri

3 kuruş menfaat için sattın dünyalarını

Çoluğuna çocuğuna haram ekmek yedirdin

Bende hinlik yok. Ama başka güçlerim var.

Alayınızı doğruyacam. Etlerinizi parça parça edicem.

AH BE

**Ah be Diego armando maradona.
Sen bu hallere düşecek adam mıydın
Çektin kokainleri**

**Ah be Ronaldo el fenomeno luiz nazario de lima.
Bu hallere düşecek adam mıydın. Bu kadar şişmanlayacak
ne vardı. Ne yedin amk.
Sendeki bilek hiç kimsede yoktu.**

**Ah be pele. Bir ölmedin gitti.
Amk nasıl efsanesin. Herkes öldü sen ölmedin.
Saçın bile beyazlamadı. Ne gamsız ne arsızmışsın.
Hiçbir şeyi takmadan yaşamışsın demek ki.
Gel de türk insanına bak. Feyz al. Her şey top mu.**

AHMET GÜNTAN

SOYUNMA ODASINDAN

yaşadığım dönemin ilgimi
çeken bütün saieleleyle
dostum / arkadaşım,
siz de bok yiyin,
size bok yemek düzel.

→ ne demek olduğunu anlamadığım
şiiire (resme, yazıya, filme
vb.) seneye de demem.

Kudurmuş / uyarılmış
2010'lar, tarihin
yerini insan doğasının
aldığı yıllar.

yaparak değil, temsil
ederek takdir görülen
bir ülkede yaşıyorum.

TARİH'e Tam olarak
yetişemeyişin, Hee
şeyi kucagına alacak
kadar ^(hayal gücüne) yaklaşmazsın,
bir düşünceyi kucak-
larsın, sonra bir
sınırdaki kök salmayı
beklersin.

> Hayalkırıklığı yoksa
'somut' da yoktur.

somut hiç hayalkı-
rıklığı yaratmayacak

kabare tanısa, o

zaman insanoglu

hikeye yazmaya baş-

lamıştır, Bu da

somut'tan kaseş

demektir.

kaçın şairler geliyor

00:04 ✓✓

BARIŞ ÖZGÜR

BEN EY DERİM

çim Görüntü Pencere Yardım

18.07.17.rtf — Düzenlendi

ne kadar çalışmışsam o gün, o kadar kısa. bugün, hepsi bu kadar.

zo-
okol.docx

O-numbers

Eriksson

Pierre Janet

Mikrofon

Belgeler

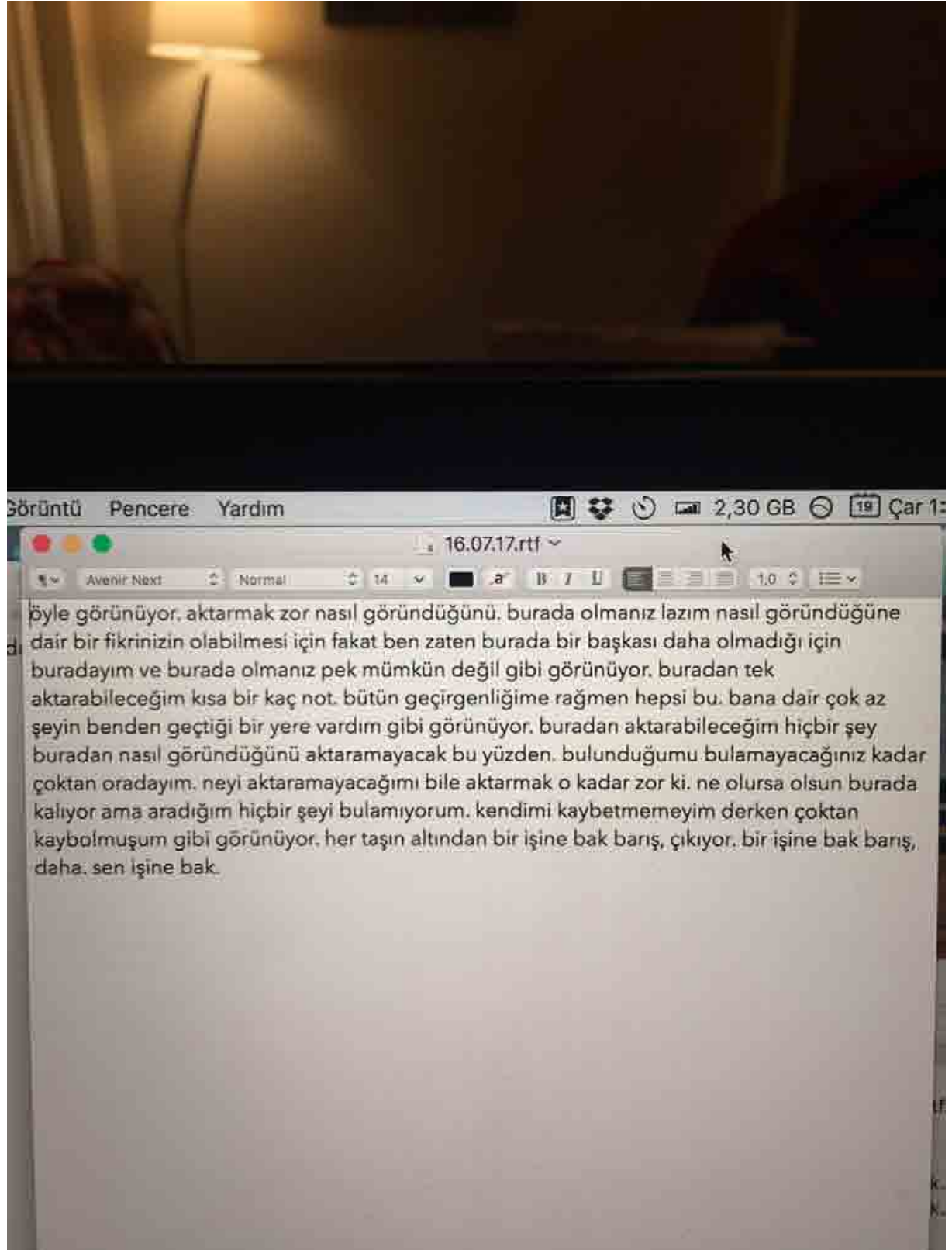
Uygular

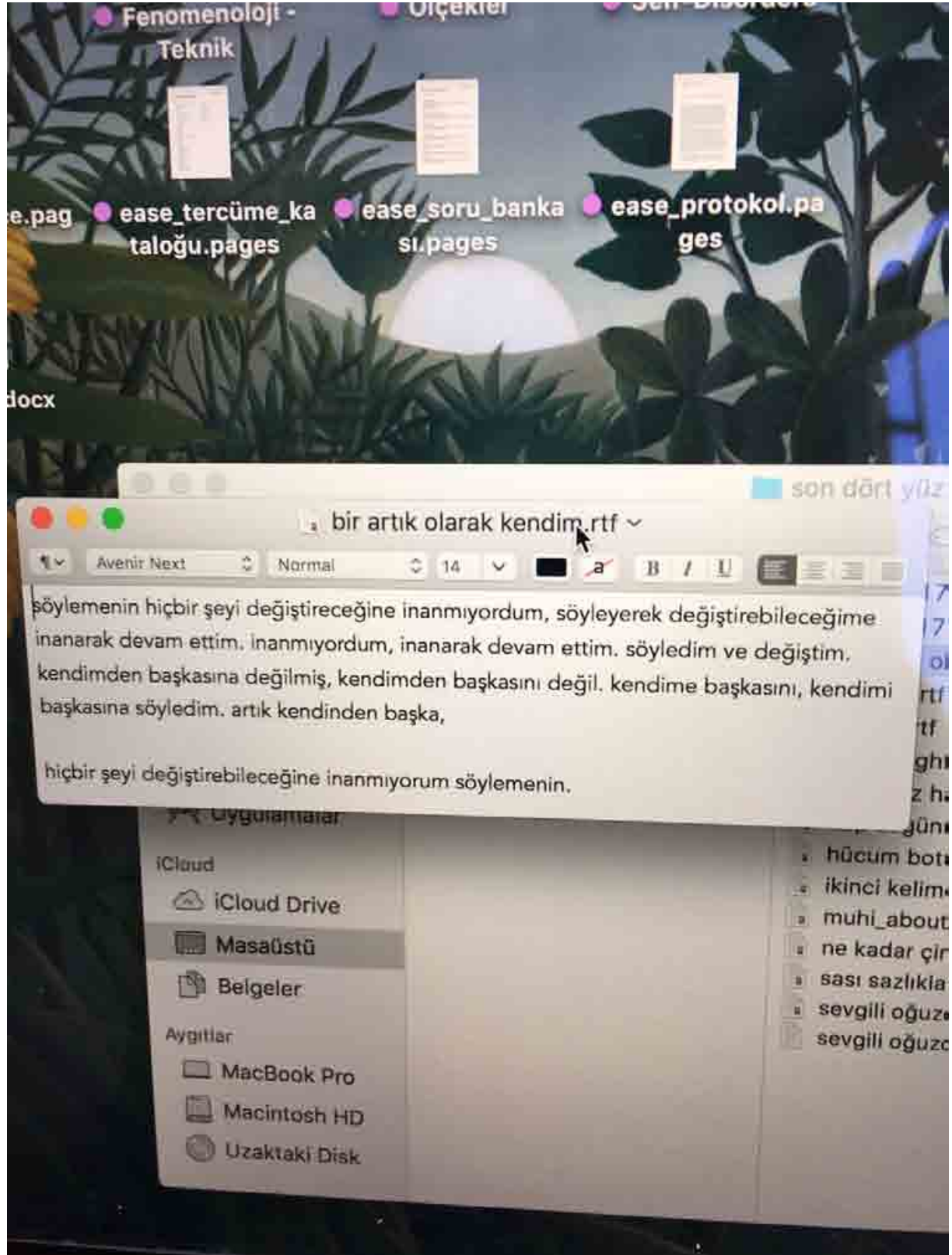
MacBook Pro

Macintosh HD

Macintosh Disk

öyle görünüyor, aktarmak zor nasıl görüldüğünü. burada olmanız lazım nasıl görüldüğüne dair bir fikrinizin olabilmesi için fakat ben zaten burada bir başkası daha olmadığı için buradayım ve burada olmanız pek mümkün değil gibi görünüyor. buradan tek aktarabileceğim kısa bir kaç not. bütün geçirgenliğime rağmen hepsi bu. bana dair çok az şeyin benden geçtiği bir yere vardım gibi görünüyor. buradan aktarabileceğim hiçbir şey buradan nasıl görüldüğünü aktaramayacak bu yüzden. bulunduğumu bulamayacağınız kadar çoktan oradayım. neyi aktaramayacağımı bile aktarmak o kadar zor ki. ne olursa olsun burada kalıyor ama aradığım hiçbir şeyi bulamıyorum. kendimi kaybetmemeyim derken çoktan kaybolmuşum gibi görünüyor. her taşın altından bir işine bak barış, çıkıyor. bir işine bak barış, daha. sen işine bak.

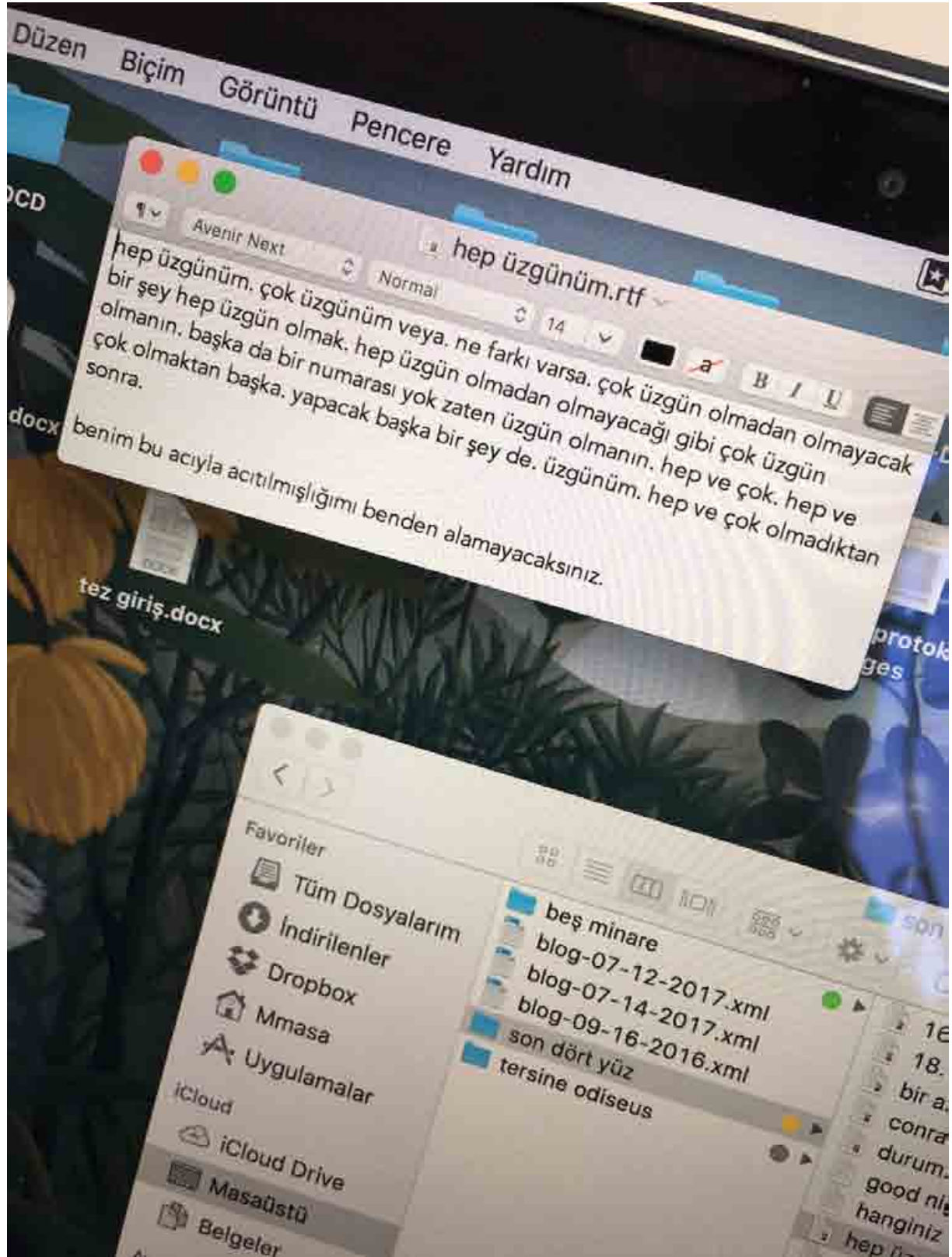
Biçim Görüntü Pencere Yardım

2,81 GB

durum.rtf

durum: kadınları yol arkadaşı olarak görmediğin sürece hayal kırıklığına uğramazsın. çocuklar, kadınlar ve muhtaçlar. benzer bir kullanımları var. beni kullanacak olmaları.

durum: benden bir şey bekleyen kim varsa, bir şey beklemekten yorulduklarından olacak, düzenli olarak tatile çıkıyorlar. ben yoruldukça, dinlenme ihtiyacı duyuyorlar. ben yorulunca, daha çok yorulacağım başka bir işe koyuluyorum. ilk bakışta bir terslik var gibi geliyor. öyle değil. ben kendimden beklediğimi yapıyorum, onlar hala bekliyorlar. beklemek elbette daha yorucu, terslik yok. terslik ve turistlik var.

good night, and good luck – 2017-07-04 00:26

bütün ufku akp'nin iktidar olup olmamasıyla kaplı insanları idare ederek yaşıyoruz. bütün ufku yuvarlanıp gitmekle yuvarlayıp götürmek arasında belirlenen insanlar arasında ufulanıp giderek olup olmaması, kaderi, akp'nin kudretine tabii bir olmak veya olmamak, ne kadar ufularsa ufalsın yaşamının ufkunu kaplayamadı, kaplayamayacak ama kaplıyor. bilmem anlatabiliyorum mu? yani çok iyi anlattığımı biliyorsam bazen bilmem anlatabiliyorum mu derim ben, bilmem anlatabiliyorum mu? olup olmamaları ölüp ölmemelerinden ibaret insanlarla yaşamının inceliklerini takdir ve muktedir edemeyeceğim, hiç edemedim ama ediliyor. ve yaşamak, kabaca yaşamaktan başka ufkumu açacak bir şey göremiyorum, hiç göremedim ancak görüyorum. hem ufkumda kabaca yaşamaktan başka bir şey göremedim, göremeyeceğim ancak başka bir şey görüyorum, hem kabaca yaşamayı ancak şimdi görüyorum. şimdi ancak başka bir şeyi hatırlayarak ve başka bir şeye ancak şimdi hazırlanarak yaşadığımı, yaşayacağımı, yaşıyorum kabaca. türkçe böyle bir şey, bilmem anlatabiliyorum mu? hayır, öyle değil pek. gördükçe örülen, ördükçe görülen bir şey türkçe.

hayatımın ilk yarısı yabancılar tarafından yurt dışına davet edilmekle geçti, ikinci yarısı ise yerliler tarafından yurt dışına çıkmam tavsiye edilerek geçiyor. yani türkçesizliğe. eminim iyiliğimi istiyorlardır, iyiliğe pek ihtiyaç duymuyor olsam da. böylece kimin neye ihtiyaç duyduğuna bakılmaksızın, davetlerle ve tavsiyelerle geçiyor hayatımız. geçerse geçsin, kimseden kıskanacak değilim hayatımı. içi dışı bir dünyada yaşıyoruz artık, bırak yurdu falan bir kenara. bir bir yaşıyoruz artık her şeyi, hiçbir şeyin dışında değiliz veya herhangi bir şeyin içinde. ancak ölüm dışına atıyor bizi yaşamının veya ölüm içerebiliyor yaşamamızı. karmaşık görünüyor çünkü ihtiyacımız olanla aramıza konulmuş bir kargaşadan bakabiliyoruz bakmaya kalkıştığımızda tüm

kabaca yaşamak, tersine progresiftir . kabaca ufkunda ölümden başka bir son uca ihtiyaç duymadan yaşamak ancak tarif edebilir kabaca yaşamının açıklığını . son ucu henüz çizilmemiş, yaşadıkça açan ve açılan bir açıklık . şuuruna türkçede varmadığınız sürece dehşet verici ve hatta travmatik bir belirsizlik bu elbette . şuuruna yani şiirine . ergin günçe'nin 1964'de bütün bu belalar nihai olarak başımıza çökmekteyken vardığı gibi . regrese olacak bir konforumuz kalmadığında progrese olacağımız bir yurdumuz olacaksa ihtiyacımız olan açıklığın ne ile ne tür bir irtibat gerektirdiğine dair .

şiirin başlığı, genç ölmek .

EASE Fenomenoloji - Ölçekler Self-Disorders EAWE

her seferinde.rtf — Düzenlendi

Avenir Next Normal 14 B I U 1,0

bu kutucuk içinde mi? bu cereyanlı ekranda mı? bu masanın arkasına sığınıp, arkama mı alıp tahtayı? duman mı bu? gece gündüz açık ışıkların açıklığından mı? kim yandı da, kim uyandı? gözlerim ağam, su serptim ateş sönsün.

serptüğüm su da yandı.

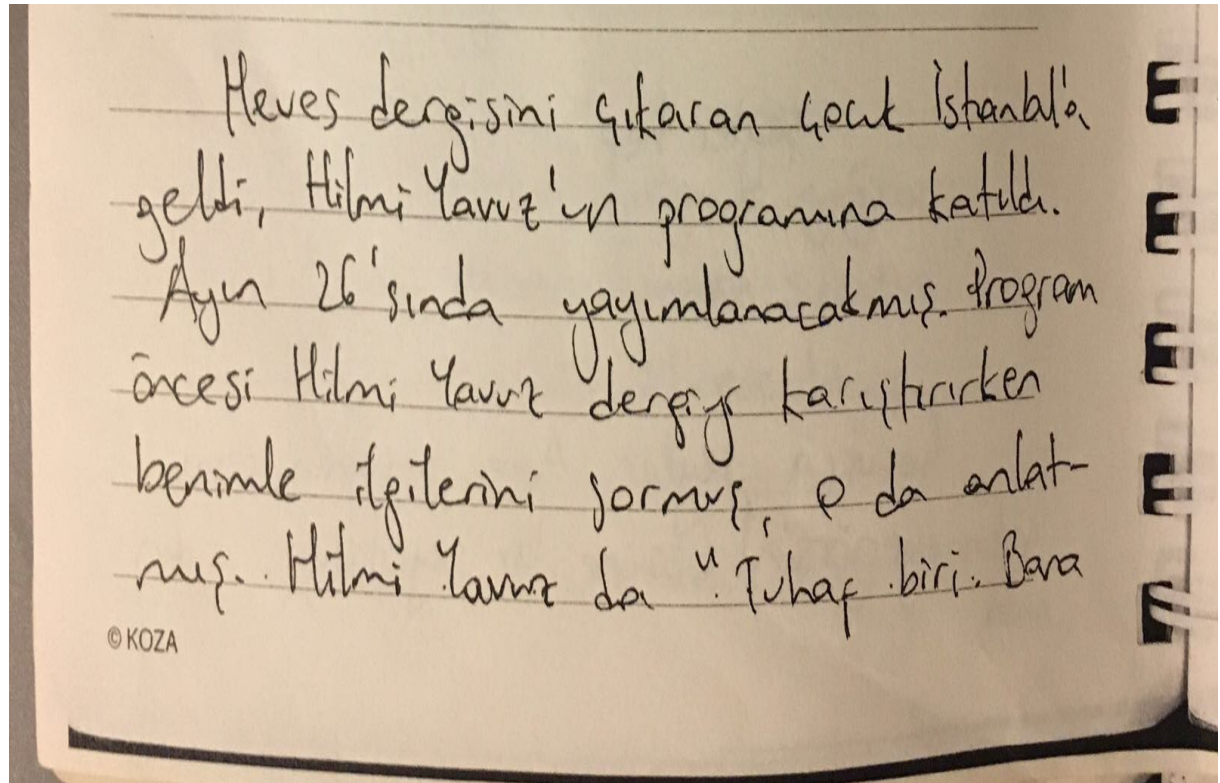
tez giri

I

ÖMER ŞİŞMAN

GÜNLÜK'TEN

11 HAZİRAN 2004

Soru yıldı. Çok tepeden bakan soru-
lardı, yanıtlamadım" demiş. "Uhaç biri"
demesine şaşırırım sadece. Belki Mehmet
konuşmayı bir kısmını notalayarak an-
lattı. Neyse. Ne değişir ki... Varlık
dergisi de aldığı ödöl dolayısıyla sorular
göndermiş. "Siz en çok etkileyen şairler,
kitaplar?" filan... Bir gün bana bu soru
sorulursa "prospektüsler, vitrinler, manşet-
ler, levhalar, itânlar, duyurular, vs."
diyeceğim.

CENGİZ BULUT

Yıldız Konforundan Uzakta

Özkan ona eşlik etmemi istedi. Yanında başka biri olursa rahat edermiş öyle dedi. Niye beni seçtiğini anlamasam da kabul ettim. İzmir'in cehennem mevsimindeyiz, bu sıcakta yapacak daha iyi bir işim yok. Özyeşiltepe'nin yeşil-beyaz formasını geçirmiş sırtına. Bizim semtin amatör takımı, Özkan takımın yıldızı. Kısa boyuna rağmen kalıplı fiziği ve gücüyle ayakta kalmayı başaran süratli bir forvetti Özkan. Pire denilen cinsten. Artık sıçrayış yapma zamanının geldiğini söylüyor İzmirspor'un antrenman tesisine doğru yürürken. Buralardan kurtulması gerektiğini söyleyerek sıçrama fikrini destekliyorum. Yaşı geçiyor, mahalle maçlarında bizim takımı sırtlaması ya da Özyeşiltepe'yi amatör ligde üst sıralara taşıması ona bir şey kazandırmıyor. "Tek hakkım var," diyor Çimentepe'nin yokuşlarından birini inerken, "hoca bakacak duruma ama zor kopardım antrenmana katılma iznini, kendimi ispatlamam lazım." Yokuşun asfaltı sıcaktan biraz erimiş. Ayaklarım asfalta batıyor gibi hissediyorum.

"Mazlumı dövdüm o konuyu takma," diyor sessizce bir süre yürüdüktan sonra, "artık sana bulaşamaz. Baban anlattı kelebek çekmiş sana. Abisi vardı yanında onu da dövdüm. Ağzını yüzünü siktim hatta."

Özkan'ın sakın bir yapısı vardı ama delirdiğinde gözü kimseyi görmezdi. Muhtemelen gerçekten dövmüştü Mazlum'u. Biraz rahatlamıştım açıkçası. Son günlerde gözümü dört açarak gezmekten yorulmuştum. Kimse bulaşamazdı Özkan'a zaten bizim semtte. Hasan'ın oğluydu o. Hasan ünü bizim semtle kalmayıp neredeyse tüm İzmir'e yayılan bir hırsızdı. Hırsız kelimesini sevmezdi. Kapıyı çalıp

komik bir fiyattan satmaya çalıştığı termosları çalmadığını, büyük bir fabrikadan patlattığını söylerdi. Çalmak yerine patlatmak kelimesini kullanırdı. Küçük esnafa dokunmadığını vurgular, esnaf batıramam derdi. Onu her gördüğümde büyüdükçe babama ne kadar benzediğimi söyler, ardından tekrar hapse girerdi. Şimdi de hapisteydi.

Özkan istekli görünüyordu. Kendini kanıtlarsa top oynamaktan para kazanabileceğini söylüyordu sık sık. Metal kaynatmaktan sıkılmıştı. Gol atarak daha fazlasını kazanabilirdi. Yapması gereken tek şey antrenmanda kendini kanıtlamaktı. Buna şüphem yoktu, önümüzdeki sezon İzmirspor'un mavi formasını giyeceğini söyledim ona. Sırıttı, "iyi oldu geldiğin" dedi.

Özkan soyunma odasına doğru gitti tesise vardığımızda. Portatif tribünün üstü tamamıyla açtı. Güneş, koltukları oturulamayacak kadar ısıtmıştı. Sıcığın altına geçip kavrusam yoktu. Tribünün altına girip iki koltuk basamağı arasından izlemeye başladım antrenmanı. Klasik ısınma hareketleri, değirmen, elma toplama, esneme, koşu, kafa topu... Ardından hoca ekibi ikiye bölüp bir tarafa pembe bipleri giymelerini söyledi. Özkan pembe bip giyenlerdendi. Masmavi formalarıyla dizilmiş takımın arasında yeşil formasıyla sırtıyordu zaten, isabet olmuştu. Antrenman maçı başlayacaktı, ağırbaşlı görünse de durduğum yerden hissedebiliyordum Özkan'ın heyecanını. Ben de heyecanlanmışım portatif tribünün altında. Tribünün üstünde de iki kişilik bir seyirci kitlesi vardı şimdi. Ne ara tepeme çıkıp oturduklarını bilmiyordum ama sohbetlerini duyabiliyordum. Mete ile Volkan akşam ezdirecekleri arabadan bahsediyorlardı. Volkan benden yaşça epey büyük olmasına rağmen canımı sıkmak için elinden geleni yapardı. Mete'nin "o değiştiği elleme" uyarıları birçok zaman dayak yemekten kurtarmıştı beni. Özkan'ın yanında buna yelteneceğini sanmıyordum ama gene de sohbetlerini dinliyor olmam onu rahatsız edecekti. Altlarındaki varlığımdan haberdar olmamaları için kaskatı kesilmiştim. Arabanın bir haftadır aynı yerde olduğundan bahsediyordu Volkan. Bu gece muhtemelen aynı yerde olacaktı. Üç kişi rahatlıkla üstesinden gelirlerdi. Mete'nin aklına yatmamıştı, dün gece olanları hatırlattı. "Özkan yüzünden," dedi Volkan, "kafası başka yerlerde, bu futbol dalgasında, babası çıkmış bir de."

Varlığımdan habersiz daldıkları sohbet esnasında maç başlamıştı bile. Kıran kıranaydı. Henüz sezon başlamamıştı ve herkes kendini ispatlamaya çalışıyordu. Özkan biraz şaşkın görünüyordu. Forma savaşının yoğun olduğu bir ortama atılmış, Özyeşiltepe'deki yıldız konforundan çok uzaktaydı. Nadiren topu ayağında buluyor, o anlarda da çevresinde gördüğü ilk pembeliye topu çıkarıyordu.

"Özkan pasif," dedi Mete.

"Dün gece öyleydi, heyecan yaptı, bu gece temiz olacak, söz sana."

"Piç hâlâ götünü kaldırmıyor şuna bak."

Volkan var gücü ve tiz sesiyle bağırdı sahaya doğru, "götünü kaldır lan pezevenk!"

Özkan maçın ortasında durup arkasını döndü. Belli ki güneş gözünü alıyordu. Elini siper etti gözlerine. Muhtemelen Volkan'ın parlayan zincir kolyesi ve jöleye bulanmış saçlarını görüyordu. Birkaç saniye sonra gözleri güneşe alışacaktı. Hâlâ maçın ortasında tribünü izlemeyi sürdürürse Mete'nin ayaklarından hiç çıkarmadığı halı saha ayakkabılarını ve şortunu görecekti. Mete her an futbol oynayacakmış gibi gezerdi. İçinden sahaya girdiği takdirde ortalığı duman edeceğini geçirdiğinden şüphem yoktu. Söz konusu futbol olduğunda Mete, Özkan'dan birkaç gömlek üstündü. Akrobasi ile karışık oynamayı severdi oyunu. Hızına yetişemezsiniz. Ne yazık ki başka mahallenin topçusuydu.

Akıp giden maçın ortasında durup beklemek için uzun bir süreydi. Ya da bana öyle geldi bilmiyorum. Oyuna tekrar odaklandığı andan itibaren daha agresifti Özkan. Ceza yayı çevresinde geziniyor, önde baskı yapıyor, yeri geldiğinde oyunu sertleştiriyordu. Birkaç iyi orta bile yapmıştı. Gene de farkını ortaya koyabilecek bir hareketi yoktu.

“Biter birazdan” dedi Volkan.

“Bitsin de gidelim artık, bir bok olacağı yok.”

Sağ kanattan geliyordu pembeliler. Hoca son dakikalari oynadıklarını belli eden işareti yapalı birkaç dakika olmuştu. Özkan hızla ceza sahasına yöneldi. Orta açmaya hazırlanan pembeli sert müdahale sonrası kendini kenar tellerinde buldu. Gene de son bir hamleyle, çıkmak üzere olan topu Özkan’ın önüne ortalayabildi. Kaleye bir metre mesafede topu önünde bulmuştu Özkan. Heyecandan kaskatılığım çözülmüş, kafamı iki tribün arası boşluğuna sokmuşum. Artık önündeki kaleyi iskalayabilmek topun dibine girip küreklemesi, üstten dışarı vurması gerekiyordu. Birden kısık sesli bir şangırtı sardı tüm tesisi.

“Siktir ordan!” diye bağırdı Volkan.

Akıl almaz olanı başarmıştı Özkan. Kale arkasındaki tel örgülere çarpan top kale üst ağlarına düşmüştü şimdi. Yumuşak gelen topu neredeyse altıpas çizgisi mesafesinden üstten dışarı vurmıştu.

Her iki takımın oyuncularından da uğultular çıkıyordu. Uğultular mırıldanmalara dönüştü. Mırıldanmaların arasında maçın son düdüğünü çalan hoca Özkan’ı yanına çağırırdı.

Mete ile Volkan’ın bana sarmasını istemiyordum. Ma biter bitmez kenardan sıvışıp görünmemeye özen göstererek soyunma odasının yolunu tuttum. Özkan dışarıda bekliyordu, duş almadan çıkmıştı. Tüm vücudundan ter akıyordu.

“Ne dedi hoca?” diye sordum.

“Olmadı,” dedi, “neden golü yapamadığımı sordu.”

“Sen ne dedin?”

“Ayağıma oturmamı dedim ama çıktı sanmıştım ben. Ondan vurduğum rastgele. Çıktı sandım desem konuşacaktı bir yığın ben çıktı dedim mi diye. Ayağıma oturmamı dedim. Olmadı. Çıktı sanmasam yapardım o golü.”

Bir süre sessizce izledi sahayı, zamanı geri çevirmek ister gibi kilitlemişti gözlerini golü yapamadığı kaleye.

“Sen neredeydin? Görmedim seni kenarda?”

“Sıcak çok, altındaydım tribünün.”

“Göremedim.”

Volkan ile Mete’nin yaklaştığını Volkan’ın tiz sesinden anladım. “İyidin lan iyi” dedi Volkan “haydi toparlan da gidelim.”

Özkan mahalleye yalnız dönmemin sorun olup olmayacağını sordu. Sorun olmayacağını söyledim.

“O Mazlum ve abisini dövdüm,” dedi Özkan, “artık kafan rahat gezebilirsin. Sağlam dövdüm. Bi sikim yapamazlar sana artık.”

Dönüp gitmeden önce bana karışan olursa ona söylemem gerektiğini tembihledi. Karışan olursa haber edeceğimi söyledim.

Yokuşu tırmanması inmesinden daha zordu. Güneş tam sırtımdan vuruyor, yokuş üzerinde kaçacak bir gölge bulamıyordum. Yokuşun ortalarına doğru dinlenmeye karar verdim. Kaldırıma oturmuş beklerken üzerimde bir gölge belirdi.

“Bizimkini gördün mü?” dedi, “İki gün oldu çıkalı görmedim pezevengi, dün de gelmedi eve. Ohooo ne kadar büyümüşsün. Koca adam olmuşsun lan. Aynı babana benzemişsin. Vay anasını ya, aynı babası.”

Bir şey söylememi beklemeden yoluna devam etti.

Hasan yokuş aşağı inerek gözden kaybolurken asfaltın içine doğru çekildiğimi hissediyordum.

NOTLAR

- 1)Sıkıcı. Hepsi birbirinden sıkıcı. Fuko okuyup okuyup geliyorlar. Kafamızı sikiyorlar.
40 yaşında adam. 40 yaşında şair olunur mu. Fuko okuyacağına git biraz fıkıh oku da adam ol.
Pislik herif. Lanet bok.
- 2)bütün gün. Her kes boş boş konuşuyor. Az bir susun. Zaten hava sıcak. Bir de sizin mırıltılarınızı dinliyoruz. Bir bitmedi anlatacaklarınız. Ne çokmuş.
- 3)ama şunu da şöyle yapman lazım.
Bunu da böyle yapman lazım.
Tırı vırı.
Her kafadan bir ses çıkıyor
- 4)çok şişkosun
Öküz gibisin.
- 5)herkes aynı fikirde mi olacak.
Sikerim siyasetini.
- 6)instagram çok sıkıcı. Hep aynı şeyleri paylaşıp duruyorlar. Birisi
Her gün kaktüs fotoğrafı paylaşıyor. Biri her gün her gün ağaçları çekiyor siyah beyaz
biri üzgün bakan suratını çekiyor. Anladık üzgünsün de ne yapak senin suratını yani.

#belirtilenler dışındaki yazı ve şiirlerin tamamı Mehmet davut özdal'a aittir.

